

[Kaj Hansen]

Så vil jeg i øvrigt sige, at selv om hr. Knud Damgaard sidder til bords mange steder, så varer det nu altså et stykke tid, før hr. Knud Damgaard kommer til at bestemme, hvornår kommunisterne skal fremsætte dagsordener.

Endvidere må jeg sige, når man sådan fremhæver finansieringen på 1975-grundlaget, og at det er en god finansiering, at der er meget politisk fup med i denne sag. Det er da rigtigt, at man er nået op på en direkte finansiering på 26 pct., men staten giver altså 10 pct. direkte finansiering med den ene hånd, og så tager man 18 pct. i moms med den anden. Det er selvfølgelig en god forretning, det kan jeg godt se, men så skal hr. Knud Damgaard også huske på, at netop 1975-ordningen nu er udhulet, fordi momsen er steget fra de 15 til de 18 pct., og det er der altså ikke kommet nogen dækning for.

Må jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, som efterhånden kun har én opgave, og det er at få likvideret det almennyttige boligbyggeri, at hun også modsiger sig selv. Hun siger, at det i virkeligheden er sådan, at man giver alle disse tilskud til almennyttigt boligbyggeri, så de private ikke kan konkurrere. Nej, det kan private ikke, men der er jo ikke nogen, der forbyder private her i landet at bygge etageboliger og prøve, om de kan leje dem ud. De kan bare ikke få dem lejet ud, for disse lejligheder bliver alt for dyre. Det er selvfølgelig derfor, man giver tilskud. Det er, for at mennesker kan få en mulighed for at bo, og blev disse almennyttige boliger ikke bygget, ja, så opnåede man den sociale boligpolitik, som fru Kirsten Jacobsen efterhånden har helliget sit liv. Der er meget gas i det, der kommer fra fru Kirsten Jacobsen og fremskridtspartiet, men jeg synes, det meste er giftgas.

Jeg vil gerne spørge hr. Christophersen, hvordan han kan mene, at en leje, når den er omkostningsbestemt, så kan blive urealistisk. Hvordan kan en leje blive urealistisk, når den er omkostningsbestemt og følger omkostningerne opad? Det vil jeg altså meget gerne have en forklaring på, men det kan jo være, at der ligger en særlig begrundelse herfor.

Hr. Christophersen siger, at staten betaler så meget, og at Landsbyggefonden i virkeligheden betaler så lidt. Jeg har jo nævnt det før med de 18 pct. moms. Se, hvis staten

skulle betale samme procentandel som Landsbyggefonden, så skulle staten af med 25 pct. Det er sandheden om denne sag, når man tager de 18 pct. fra.

Hr. Keld Andersen sagde, at der var megen fjendskhed imod parcelhusejerne også fra DKP. Nu beder jeg altså hr. Keld Andersen finde de linjer i mit manuskript, hvor der er sagt noget slemt om parcelhusejerne. Der er faktisk ikke sagt noget som helst. Det er altså en opfindelse, hr. Keld Andersen har gjort her på talerstolen, for vi er absolut ikke imod parcelhusejere. Tværtimod ønsker vi, at deres boligudgifter ikke skal forhøjes. Det, vi sætter ind med, er et forslag, man kender. Det er indefrysning af værdistigningerne, således at de velhavende parcelhusejere ikke fortsat kan belåne disse værdistigninger, sådan at de slår bunden ud af den valutakasse, som nogle ministre er sat til at passe. Det har vi også hørt er både et moderat og et godt forslag.

Til hr. Jens Møller må jeg sige, at der var én ting, der glædede mig, selv om der ikke var meget, jeg var enig i, og det var, at hr. Jens Møller sagde, at de dér bolighajer kan man jo igennem lovgivningen fratage retten til at eje andres bolig. Det synes jeg er ganske fornuftigt, og det skal hr. Jens Møller og kristeligt folkeparti nok senere få lejlighed til at tage stilling til, for det er nødvendigt med en sådan lovgivning, så man er i stand til at fratage bolighajer retten til at eje og udleje en bolig.

Så til sidst en bemærkning til boligministeren, der siger, at man kan regne med en tidsplan, der går ud på, at man omkring den 1. januar kan få nogle forslag frem til drøftelse. Dér vil jeg altså gerne bede om, at der også bliver tid til, at befolkningen kan drøfte disse forslag. Det er jo en af de meget fundamentale fejl, der ofte sker her i folketinget, at man fremsætter lovforslag og gennemfører dem i en sådan hast, at befolkningen ingen jordisk chance har for virkelig at tage stilling til dem, og så en skønne dag vågner den op og ser, at den har fået nye udgifter og mange andre ubehageligheder trukket ned over hovedet.

Jeg er altså ikke utilfreds, hvis boligministeren vil holde den tidsplan, at vi får forslagene omkring den 1. januar. Og lad os så få en folkelig debat om den fremtidige boligpolitik, inden folketinget til sidst kommer til at